

Brüssel, 10.6.2020
COM(2020) 237 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE
LÄHENEMISARUANNE 2020

(koostatud kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikega 1)

{SWD(2020) 107 final}

ARUANDE EESMÄRK

Euro on mõeldud kogu Euroopa Liidu ühisrahaks. Ligikaudu 342 miljonit inimest 19 euroala liikmesriigis kasutab seda praegu iga päev. Euro praktiliste eeliste hulka kuuluvad stabiilsed hinnad, madalamad tehingukulud kodanikele ja ettevõtetele, läbipaistvad ja konkurentsivõimelisemad turud ning suurenenud ELi-sisene ja rahvusvaheline kaubandus. Euro on maailmas teine enim kasutatud vääring.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 1 on sätestatud, et vähemalt kord kahe aasta järel, või kui seda taotleb mõni liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand,¹ annavad komisjon ja Euroopa Keskpank (EKP) nõukogule aru edusammudest, mida kõnealused liikmesriigid on teinud majandus- ja rahaliiduga seotud kohustuste täitmisel. Komisjoni ja Euroopa Keskpanga viimased lähenemisaruanded võeti vastu 2018. aasta mais.

2020. aasta lähenemisaruandes käsitletakse seitset liikmesriiki, mille suhtes on kehtestatud erand: Bulgaaria, Horvaatia, Poola, Rootsi, Rumeenia, Tšehhi ja Ungari². Üksikasjalikum hinnang nende liikmesriikide lähenemise tasemele on esitatud käesolevale aruandele lisatud komisjoni talituste töödokumendis³.

ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 kohaselt tuleb aruannetes vaadelda liikmesriigi õigusaktide, sealhulgas liikmesriigi keskpanga põhikirja kooskõla ELi toimimise lepingu artiklitega 130 ja 131 ning Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ja EKP põhikirjaga (edaspidi „EKPSi/EKP põhikiri“). Samuti tuleb aruannetes käsitleda seda, kas asjaomane liikmesriik on saavutanud püsiva lähenemise kõrge taseme, lähtudes sellest, kuidas asjaomane liikmesriik on täitnud lähenemiskriteeriume (hindade stabiilsus, riigi rahanduse seisund, vahetuskursi stabiilsus, pikaajalised intressimäärad), ning võttes arvesse teisi ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 viimases lõigus nimetatud tegureid. Nelja nimetatud lähenemiskriteeriumi on üksikasjalikumalt käsitletud aluslepingutele lisatud protokollis (protokoll nr 13 lähenemiskriteeriumide kohta).

2008.–2009. aasta finants- ja majanduskriis ja euroala võlakriis tõid esile teatavad lüngad majandus- ja rahaliidu majanduse juhtimise süsteemis ning osutasid vajadusele vahendeid tugevdada ja ulatuslikumalt kasutada. Selleks et tagada rahandus- ja majandusliidu jätkusuutlik toimimine, tugevdati liidus üldiselt majanduse juhtimist. Lähenemise hindamine on seega kooskõlas Euroopa poolaasta laiemal lähenemisviisiga, mille puhul käsitletakse terviklikult majandus- ja rahaliidu majandus- ja tööhõivepoliitilisi probleeme riigi rahanduse jätkusuutlikkuse, konkurentsivõime, finantsturgude stabiilsuse, majanduskasvu ja suure tööhõive tagamisel. Peamised juhtimisreformid, millega parandati liikmesriikide lähenemisprotsessi ja selle jätkusuutlikkuse hindamist, hõlmasid muu hulgas ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse tugevdamist stabiilsuse ja kasvu pakti 2011. aasta reformiga ja uusi vahendeid makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve

¹ Liikmesriikidele, mis ei ole veel täitnud euro kasutuselevõtuks vajalikke tingimusi, osutatakse kui liikmesriikidele, mille suhtes on kehtestatud erand. Taani leppis enne Maastrichti lepingu vastuvõtmist kokku loobumisklauslis ega osale majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis.

² Kuna Taani ei ole väljendanud kavatsust eurot kasutusele võtta, ei ole teda käesolevas aruandes käsitletud.

³ Käesolevas aruandes on andmed esitatud 2020. aasta 23. aprilli seisuga. Lähenemise hindamine põhineb mitmesugustel kuistel lähenemisnäitajatel, mis on arvatud enne 2020. aasta märtsi. Aruanne tugineb ka komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosile ja Euroopa poolaasta raames antud poliitikasuunistele, samuti makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusele.

valdkonnas. Käesolevas aruandes võetakse eelkõige arvesse makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse järeltule⁴.

Need kriisid paljastasid ka problemaatilised seosed riikide pangandus- ja valitsemissektorite vahel ning põhjustasid finantsturgude tugeva killustatuse. Nende seoste murdmiseks ja killustatuse vähendamiseks, samuti riskide paremaks hajutamiseks liikmesriikide vahel ja liidu majanduse piisavaks rahastamiseks loodi pangandusliit. Mitmed pangandusliidu olulised elemendid, nagu ühtne reeglistik, ühtne järelevalvemehhanism ja ühtne kriisilahendusfond, on juba loodud. Pangandusliidus hakkavad osalema ka need liikmesriigid, kes võtavad kasutusele euro. Pangandusliiduga liitumise kord ei ole seotud selles aruandes käsitletud lähenemiskriteeriumide hindamisega.

Lähenemiskriteeriumid

Kui uuritakse **liikmesriikide õigusaktide**, sh erandiga liikmesriikide keskpankade põhikirjade **kooskõla** ELi toimimise lepingu artikliga 130 ja artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega, hinnatakse rahastamiskeelust (ELi toimimise lepingu artikkel 123) ja finantsasutuste eesõiguste keelust (ELi toimimise lepingu artikkel 124) kinnipidamist; kooskõla EKPSi eesmärkidega (ELi toimimise lepingu artikli 127 lõige 1) ja ülesannetega (ELi toimimise lepingu artikli 127 lõige 2) ning muid aspekte, mis on seotud liikmesriikide keskpankade liitumisega EKPSiga.

Hindade stabiilsuse kriteerium on ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 esimeses taandes määratletud järgmiselt: „*hindade stabiilsuse kõrge taseme saavutamine; see nähtub inflatsioonimäärast, mis on hindade stabiilsuse mõttes lähedane kolme kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi omale*“.

Lähenemiskriteeriumide protokollis artiklis 1 on sätestatud, et „*hindade stabiilsuse kriteerium tähendab, et liikmesriigil on püsiva stabiilsustasemega hinnatõusjad ning keskmine inflatsioonimäär vaadelduna ühe aasta kestel enne kontrollimist ei ületa rohkem kui 1,5 protsendipunkti võrra kolme kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi määra. Inflatsiooni mõõdetakse võrreldaval alusel tarbijahinnaindeksi abil, võttes arvesse riiklike määratluste erinevust*“⁵.

Püsivuse nõue tähendab, et rahuldav inflatsioonitase tuleb saavutada pigem tänu sisendikulude ja muude hindu struktuurselt mõjutavate tegurite dünaamikale, mitte ajutiste tegurite mõjul. Seepärast hinnatakse lähenemise hindamise käigus inflatsiooniväljavaateid mõjutavaid tegureid ning viidatakse ka komisjoni talituste hiljutisele inflatsiooniprognosile⁶. Samuti hinnatakse aruandes, kas on tõenäoline, et riik saavutab järgnevate kuude jooksul kontrollväärtuse.

Inflatsiooni kontrollväärtuseks 2020. aasta märtsis arvutati 1,8 %, võttes aluseks Portugali, Küprose ja Itaalia kui kolme kõige paremaid tulemusi saavutanud liikmesriigi näitajad⁷.

Riigi rahanduse seisundiga seotud lähenemiskriteerium on määratletud ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 teises taandes järgmiselt: „*riigi rahanduse*

⁴ Komisjon avaldas värskeima häiremehhanismi aruande 2019. aasta detsembris ja sellele vastavad põhjalikud analüüsid 2020. aasta veebruaris.

⁵ Hindade stabiilsuse kriteeriumi puhul mõõdetakse inflatsiooni Euroopa parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/792 määratletud tarbijahindade harmoneeritud indeksi alusel.

⁶ Kõik käesoleva aruande kohased inflatsiooni- ja muude tegurite prognoosid pärinevad komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosist. Komisjoni talituste prognoosid põhinevad välistegureid käsitlevatel üldistel eeldustel ja eeldusel, et poliitikat ei muudeta, ning nende puhul võetakse arvesse meetmeid, mille kohta on piisavalt üksikasjalikku teavet.

⁷ Vastavad 12 kuu keskmised inflatsioonimäärad olid 0,2 %, 0,4 % ja 0,4 %.

stabiilsus; see nähtub niisuguse eelarveseisundi saavutamisest, kus puudub eelarvepuudujääk, mis artikli 126 lõike 6 kohaselt on ülemäärane“.

Lisaks on lähenemiskriteeriumide protokollis artiklis 2 sätestatud, et kõnealune kriteerium tähendab, et „kontrollimise ajal ei kehti liikmesriigi suhtes nimetatud lepingu artikli 126 lõikes 6 nimetatud nõukogu otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta“.

Vahetuskursi kriteerium on ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 kolmandas taandes määratletud järgmiselt: „*kinnipidamine Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismiga ettenähtud normaalsetest kõikumispiiridest vähemalt kahe aasta jooksul, devalveerimata oma vääringut euro suhtes*“.

Lähenemiskriteeriumide protokollis artiklis 3 on sätestatud: „Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismis osalemise kriteerium tähendab, et liikmesriik on järginud Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismis ettenähtud normaalseid kõikumispiire ilma tõsiste pingeteta vähemalt kahe aasta jooksul enne kontrollimist. Eelkõige ei tohi liikmesriik olla sama aja jooksul omal algatusel devalveerinud oma raha kahepoolset keskmist kurssi euro suhtes“⁸.

Käesolevas aruandes on asjaomane kaheaastane periood vahetuskursi stabiilsuse hindamiseks ajavahemik 2018. aasta 24. aprillist kuni 2020. aasta 23. aprillini. Vahetuskursi stabiilsuse hindamisel võtab komisjon arvesse lisanäitajate muutusi, nt välisvaluutareservide areng ja lühiajalised intressimäärad, samuti vahetuskursi stabiilsuse säilitamiseks võetud poliitikameetmete (sh sekkumised valuutaturul, vajaduse korral rahvusvaheline finantsabi) mõju. Praegu ei osale vahetuskursimehhanismis ükski selles lähenemisaruandes hinnatud liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand. Vahetuskursimehhanismiga liitumise üle otsustatakse liikmesriigi taotluse korral kõikide vahetuskursimehhanismis osalejate vastastikusel kokkuleppel⁹. See aruanne ei ole seotud vahetuskursimehhanismiga liitumise protsessiga ja selles ei anta hinnangut liikmesriigi vahetuskursimehhanismiga liitumise võimele.

ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 neljanda taandega on ette nähtud, et liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, peab saavutama vastastikuse lähenemise ja vahetuskursimehhanismis osalemise püsikindluse, mis peegeldub tema **pikaajaliste intressimäärade tasemes**. Lisaks on lähenemiskriteeriumide protokollis artiklis 4 sätestatud, et „intressimäärade lähenemiskriteerium tähendab, et vaadelduna ühe aasta kestel enne kontrollimist on liikmesriigil olnud keskmine nominaalne pikaajaline intressimäär, mis ei ületa rohkem kui kahe protsendipunkti võrra kolme [hindade stabiilsuse seisukohast] kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi määra. Intressimäärasid mõõdetakse pikatähtajaliste riigi võlakirjade või nendega võrreldavate väärtpaperite alusel, võttes arvesse riiklike määratluste erinevust“.

Intressimäär kontrollväärtuseks 2020. aasta märtsis saadi 2,9 %¹⁰.

ELi toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 kohaselt tuleb aruandes uurida ka **teisi** majandusliku lõimumise ja lähenemise seisukohalt olulisi **tegureid**. Nende

⁸ Vahetuskursi kriteeriumile vastavuse hindamisel uurib komisjon, kas vahetuskurss on jäänud vahetuskursimehhanismi keskmise määra lähedale; samas võib 5. aprillil 2003 Ateenas ECOFINi mitteametlikul kohtumisel vastuvõetud ühinevaid riike ja vahetuskursimehhanismi käsitleva ühisavalduse kohaselt arvesse võtta kursi tugevnemise põhjuseid.

⁹ Vahetuskursimehhanismis osalejad on euroala rahandusministrid, Euroopa Keskpank, euroalaväliste liikmesriikide rahandusministrid ja keskpangad.

¹⁰ 2020. aasta märtsis kohaldatud kontrollväärtus arvutati Portugali, Küprose ja Itaalia keskmiste pikaajaliste intressimäärade (vastavalt 0,5 %, 0,8 % ja 1,6 %) aritmeetilise keskmisena, millele liideti kaks protsendipunkti.

lisategurite hulka kuuluvad turgude lõimumine, maksebilansi jooksevkonto, tööjõu ühikukulude ning muude hinnaindeksite areng. Viimaseid käsitletakse hindade stabiilsuse hindamise käigus. Arvesse võetavad lisategurid on olulised näitajad, mille alusel hinnatakse, kas liikmesriigi lõimumine euroalaga kulgeks raskusteta, ja mis aitavad hinnata lähenemise püsivust.

COVID-19 pandeemia on tõsine vapustus, mis häirib fundamentaalselt ELi ja selle liikmesriikide majandust. Seetõttu võib see oluliselt mõjutada majandusliku lähenemise näitajaid, raskendades lähenemise püsivuse hindamist. COVID-19 pandeemia mõju 2020. aasta lähenemisaruanDES kasutatud ajaloolistele andmetele on aga piiratud. Selle peamine põhjus on andmete seisu kuupäevast (23. aprill) tulenevad piirangud, mis tähendavad koos aluslepingus määratletud hindade stabiilsuse ja pikaajaliste intressimäärade kriteeriumide arvutamise meetoditega (st kasutada tuleb ühe aasta keskmisi), et asjaomased andmed kajastavad jätkuvalt suurel määral COVID-19 pandeemia eelnenud olukorda. Lisaks toimus komisjoni viimane makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamine samuti enne pandeemiat (vt allmärkus 3).

COVID-19 pandeemia mõjuga selle aruande tulevikku suunatud osadele arvestatakse komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi sisendite kaudu, st kasutades komisjoni viimast kättesaadavat prognoosi. See prognoos on komisjoni esimene põhjalik 2020. ja 2021. aasta COVID-19 kriisi tõenäolise majandusliku mõju hindamine ning seetõttu ümbritseb seda tavalisest suurem ebakindlus¹¹. Lisaks esitas komisjon 20. mail 2020 igale liikmesriigile Euroopa poolaasta raames poliitikasuunised riigipõhiste soovitude kujul¹². Need kajastavad muu hulgas seda, et komisjon esitas 19. märtsil 2020 oma arvamuse, mille kohaselt olid tingimused, mis võimaldavad liidu institutsioonidel aktiveerida ELi eelarveraamistiku üldise vabastusklausli, täidetud, ning millele liikmesriikide rahandusministrid reageerisid 23. märtsil 2020 positiivselt, mis hõlbustab vajalike eelarvemeetmete võtmist seoses COVID-19 kriisi majanduslike tagajärgedega. Üldise vabastusklausli aktiveerimine võimaldab ajutiselt kõrvale kalduda keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks nõutud kohandamiskavast, eeldusel et kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis¹³.

1. BULGAARIA

Õigusaktide kooskõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Bulgaaria ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Bulgaaria õigusaktid, eelkõige Bulgaaria keskpanga seadus, **ei ole täielikult kooskõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad ja puudused on seotud keskpanga sõltumatusega, rahastamiskeeluga ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal seoses ELi toimimise

¹¹ Prognoosiperioodist väljapool võib COVID-19 kriisil olla märkimisväärne mõju majanduslikele struktuuridele liikmesriikides, mille suhtes on kehtestatud erand, näiteks seoses tööjõu liikuvuse või üleilmsetesse väärtusahelatesse lõimumisega. Seda mõju aga käesolevas aruanDES ei hinnata.

¹² Vt https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester/european-semester-timeline/eu-country-specific-recommendations_et.

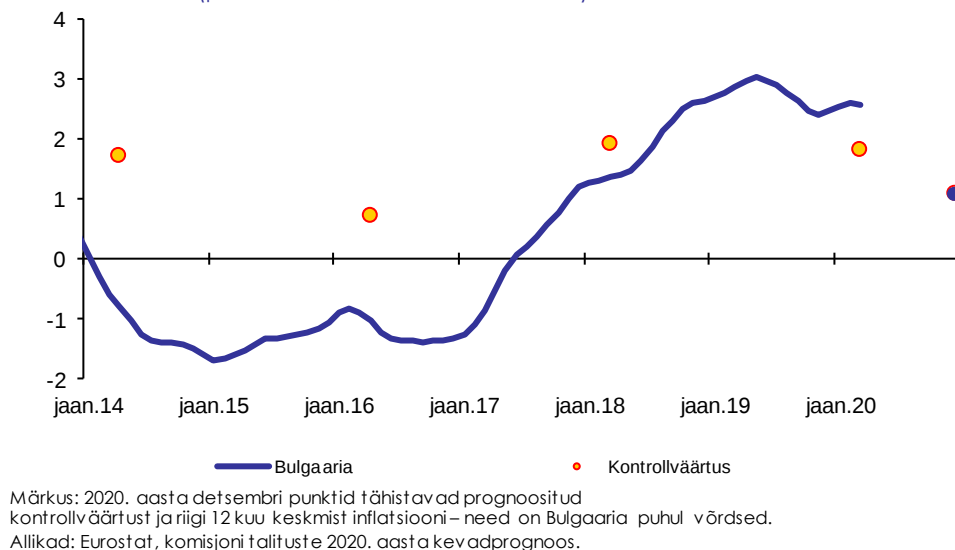
¹³ Lisateavet saab aadressilt https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/2_en_act_part1_v3-adopted_text.pdf.

lepingu artikli 127 lõike 2 ja EKPSi/EKP põhikirja artikli 3 kohaste EKPSi ülesannetega.

Bulgaaria ei täida hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Bulgaarias 2,6 %, mis on kõrgem kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see aga järgmistel kuudel kontrollväärtusele lähenema.

Aastane THHI inflatsioon kiirenes 1,7 %-lt 2018. aasta aprillis 3,7 %-ni augustis ning aeglustus 2018. aasta lõpus taas 2,3 %-ni. Seejärel hoogustus see 2019. aasta aprilliks 3,1 %-ni ja aeglustus septembriks 1,6 %-ni. Peale seda hakkas inflatsioon taas suurenema, küündides 2020. aasta jaanuaris 3,4 %-ni. Inflatsioon kõikus ennekõike energia- ja töötlemata toiduainete hindade tõttu. Teenuste inflatsioon oli tugev, osaliselt tööjõu ühikukulu kiire kasvu tõttu. Töödeldud toiduainete hinnad panustasid üha rohkem koguinflatsiooni, samas kui tööstuskaupadel (v.a energiakaupad) oli pärssiv mõju. 2020. aasta jaanuaris hakkas aastainflatsioon vähenema ja oli 2020. aasta märtsis 2,4 %.

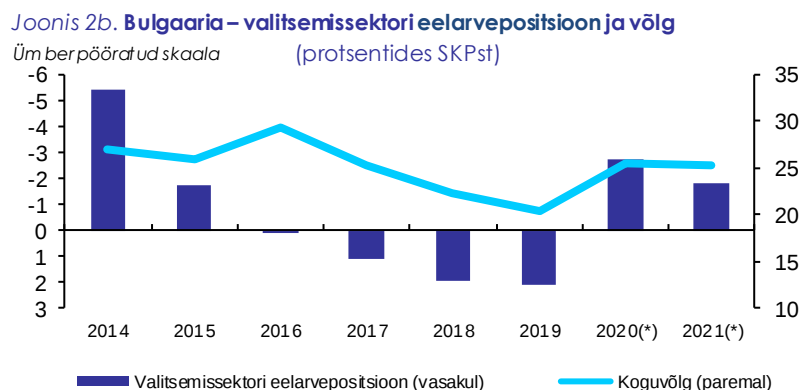
Joonis 2a. **Bulgaaria – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast**
(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt väheneb inflatsioon 2020. aastal 1,1 %-ni ja jääb 2021. aastal samale tasemele. Prognoosi kohaselt väheneb koguinflatsioon 2020. aastal märkimisväärselt tingituna langevatest energiahindadest ja teenuste hindade inflatsiooni järsust aeglustumisest vähenenud nõudluse tõttu COVID-19 pandeemiast mõjutatud teenindussektorites. Bulgaaria suhteliselt madal hinnatase (2018. aastal umbes 49 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda hinnataseme oluline lähenemine.

Bulgaaria täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Bulgaaria kohta ei ole tehtud nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Valitsemissektori eelarveülejääk suurenes 1,1 %-lt SKPst 2017. aastal 2,0 %-le SKPst 2018. aastal ja 2,1 %-le SKPst 2019. aastal. Vastavalt komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosile, mis põhineb eeldusel, et poliitika ei muutu, peaks valitsemissektori eelarvepositsioon muutuma 2020. aastal COVID-19 pandeemia negatiivse mõju tõttu negatiivseks (-2,8 % SKPst) ja olema 2021. aastal -1,8 % SKPst. Bulgaaria valitsus prognoosib aga pisut üle 3 % valitsemissektori

eelarvepuudujääki. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti kohane eelarvepuudujäägi kriteerium on täidetud ja Bulgaaria on ainus ELi riik, kus see 2020. aastal nii on. Valitsemissektori koguvõla suhe SKPsse vähenes umbes 25 %-lt 2017. aastal 20,4 %-le 2019. aastal, kuid peaks 2020. aastal suurenema 25,5 %-le ja 2021. aastal 25,4 %-le. Bulgaaria eelarveraamistikku on viimaste aastate jooksul tugevdatud ning Bulgaaria on kohustatud järgima majandus- ja rahaliidu valitsustevahelise stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu fiskaalkokkuleppe sätteid.

(*) Komisjoni talitluste 2020. aasta kevadprognosis.

Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Bulgaaria ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Bulgaaria leev ei osale vahetuskursimehhanismis. 2018. aasta juulis teatas Bulgaaria kavatsusest kehtestada vahetuskursimehhanismiga edukaks liitumiseks vajalikud elemendid. Et tagada sujuv üleminek ja osalemine vahetuskursimehhanismis, võttis Bulgaaria kohustuse võtta enne vahetuskursimehhanismiga liitumist mitmeid meetmeid (st eelnevaid kohustusi) järgmises kuues poliitikavaldkonnas: pangandusjärelevalve, makrotasandi usaldatavusraamistik, pangandusvälise finantssektori järelevalve, maksejõuetusraamistik, rahapesuvastane raamistik ning riigi omanduses olevate ettevõtete juhtimine. Bulgaaria töötab praegu nende eelnevate kohustuste täitmise nimel, tehes tihedat koostööd komisjoni ja EKPga, kes jälgivad tema edusamme. Bulgaaria keskpanga eesmärk on tagada hindade stabiilsus vahetuskursi seotuse kaudu valuutakomitee süsteemi raames. Bulgaaria kehtestas valuutakomitee süsteemi 1997. aastal, sidudes Bulgaaria leevi Saksa margaga ja hiljem euroga. Kaheaastase hindamisperioodi jooksul on Bulgaaria leevi ja euro vahetuskurss olnud stabiilne, mis on kooskõlas valuutakomitee süsteemiga.

Bulgaaria täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud aasta jooksul oli keskmine pikaajaline intressimäär Bulgaarias 0,3 %, mis on oluliselt madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Pikaajalised intressimäärad vähenesid Bulgaarias 1,1 %-lt 2018. aasta mais 2020. aasta veebruariks 0,1 %-le. Intressimäärade vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega püsis enamasti 60 baaspunkti ligidal, sealjuures olid vahed 2018. aasta oktoobri paiku märkimisväärselt väiksemad ja 2019. aasta augusti paiku suuremad. 2020. aasta märtsis oli vahe ligikaudu 70 baaspunkti.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Bulgaarias on viimastel aastatel registreeritud märkimisväärsed väliskaubanduse ülejäägid. Bulgaaria majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate alusel on Bulgaaria tulemused kehvemad kui paljude euroala liikmesriikide omad. Probleemid on seotud ka institutsioonilise raamistikuga, sh korruptsiooni ja valitsemissektori tõhususega. Ärikeskkonna parandamiseks võetakse aga meetmeid, ennekõike seoses maksejõuetuse raamistiku ja riigi omanduses olevate ettevõtete juhtimisega. Lisaks on tehtud edusamme finantssektori juhtimise tugevdamisel ja reguleerimisega seotud lahendamata küsimustega tegelemisel. Bulgaaria finantssektor on ELi finantssektoriga tugevalt lõimunud, peamiselt tänu suurele välisomandusele pangandussektoris. Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames tuvastati, et Bulgaaria vajab põhjalikku analüüsi. Viimase käigus jõuti järeldusele, et Bulgaarias ei ole makromajanduslikku tasakaalustamatust (millega muudeti eelnevat järeldust makromajandusliku tasakaalustamatuse kohta).

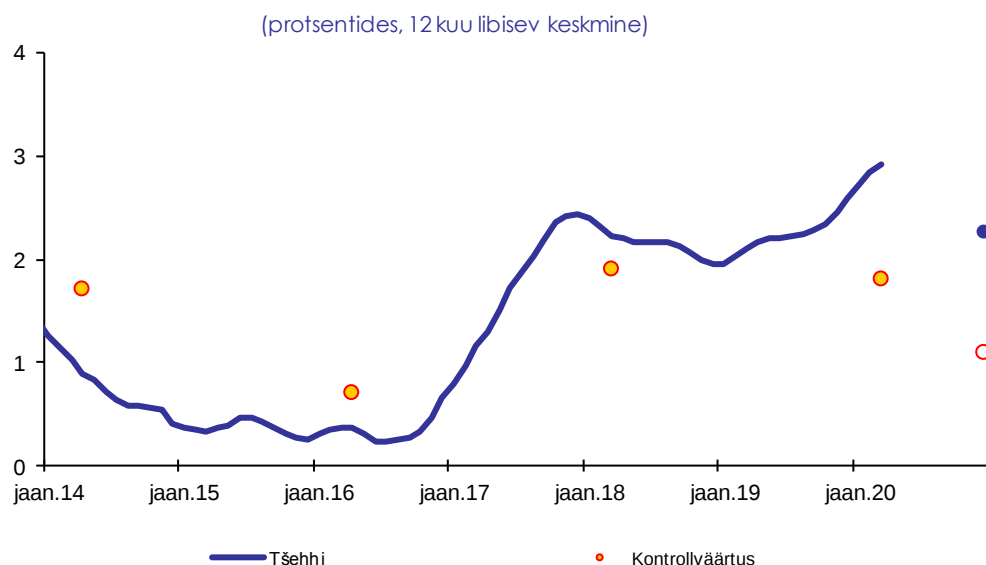
2. TŠEHHI

Õigusaktide kooskõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Tšehhi ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Tšehhi õigusaktid, eelkõige Tšehhi Rahvusnõukogu seadus nr 6/1993 Tšehhi keskpanga (Česká národní banka) kohta, **ei ole täielikult kooskõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad on seotud keskpanga sõltumatusega ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal seoses Tšehhi keskpanga eesmärkide ja ELi toimimise lepingu artikli 127 lõike 2 ja EKPSi/EKP põhikirja artikli 3 kohaste EKPSi ülesannetega. Lisaks on Tšehhi keskpanga seaduses puudujäägid seoses rahastamiskeelu ja EKPSi ülesannetega.

Tšehhi ei täida hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Tšehhis 2,9 %, mis on oluliselt kõrgem kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see kontrollväärtusest tunduvalt kõrgemaks jääma ka järgmistel kuudel.

Joonis 3a. Tšehhi – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast

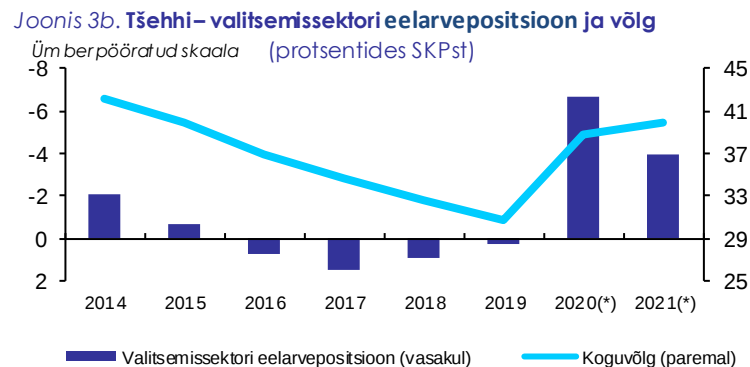
Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.
Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Aastane THHI inflatsiooni määr tõusis viimasel hindamisel täheldatud 1,6 %-lt 2018. aasta märtsis 2,4 %-le 2018. aasta augustis. Pärast langust 1,6 %-le 2018. aasta detsembris oli THHI inflatsioon terve 2019. aasta vältel stabiilselt tõusuteel. Seega oli THHI inflatsiooni aastane keskmine määr 2018. aastal 2,0 % ja 2019. aastal 2,6 %. Aastainflatsiooni kiirenemine terve 2019. aasta vältel kajastas energia- ja toiduainete hindade suuremat osatähtsust inflatsioonis ning teenindussektori suuremat hinnatõusu. 2019. aasta lõpus hakkas aastainflatsioon märkimisväärselt hoogustuma ning oli 2020. aasta alguses kiire, eelkõige toiduainete hindade tõusu, reguleeritud hindade suurenemise ja kaudsete maksude muudatuste tõttu. 2020. aasta märtsis oli aastane THHI inflatsioon 3,6 %.

COVID-19 pandeemiaga seotud nõudluse vähenemisest, tööturu lõdvendamisest ja langevate naftahindadest tingituna prognoositakse komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosis, et aastane THHI inflatsioon on 2020. aastal keskmiselt 2,3 % ja 2021. aastal 1,9 %. Tšehhi hinnatase (2018. aastal umbes 69 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda täiendav hinnataseme lähenemine.

Tšehhi täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Tšehhi kohta ei ole tehtud nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Valitsemissektori eelarvepositsioon oli 2019. aastal ülejäägis 0,3 % SKPst. COVID-19 kriisi mõju valguses prognoositakse komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosis, et valitsemissektori eelarvepositsioon on 2020. aastal –6,7 % SKPst ning 2021. aastal –4 % SKPst, eeldusel, et poliitika ei muutu. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud. Praeguse olukorra valguses leiab komisjon, et selles etapis ei tohiks otsustada, kas kohaldada Tšehhi suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust. Valitsemissektori koguvõla suhe SKPse langes 2019. aastal alla 31 %. Prognooside kohaselt suureneb see 2020. aastal 39 %-ni ja 2021. aastal 40 %-ni. Tšehhi riiklik

eelarveraamistik on hästi arenenud. COVID-19 pandeemia valguses tegi parlament hiljuti kiire seadusandliku muudatuse, et suurendada 2021. aastal struktuurse eelarvepuudujäägi ülemmäära 1 %-lt 4 %-le SKPst ja muuta kohandamiskava 2027. aastani.

(*) Komisjoni talitluste 2020. aasta kevadproгноos.
Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Tšehhi ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Tšehhi kroon ei osale vahetuskursimehhanismis. Tšehhi kasutab ujuvkursi süsteemi, mis võimaldab keskpangal valuutaturul sekkuda. Krooni vahetuskurss oli 2018. aasta mais 25,6 CZK/EUR ja see tugevnes pärast seda, kui Tšehhi keskpank suurendas 2018. aasta teises pooles rahapoliitilisi intressimäärasid neli korda, ainult ajutiselt. 2019. aasta alguses kõikus see suhteliselt kitsa vahemiku piires taseme 25,7 CZK/EUR ligidal ja langes seejärel 2019. aasta septembris tasemele 25,9 CZK/EUR (st umbes 1 %). Pärast seda hakkas krooni kurss stabiilselt tugevnema ja küündis veebruaris tasemeni 25,1 CZK/EUR. Pärast COVID-19 pandeemiast tingitud liikumispiirangute kehtestamist odavnes krooni kurss märkimisväärselt ja oli 2020. aasta märtsis üle 26,6 CZK/EUR. Lühiajaliste intressimäärade vahed euroala omadega kasvasid umbes 120 baaspunktilt 2018. aasta mais umbes 240 baaspunkti 2020. aasta märtsis. Käesolevale hinnangule eelnenud kahe aasta jooksul nõrgenes Tšehhi kroon euro suhtes ligikaudu 4,3 %.

Tšehhi täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. Keskmise pikaajaline intressimäär oli Tšehhis 2020. aasta märtsile eelnenud aastal 1,5 %, mis on madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Tšehhi pikaajaline intressimäär tõusis pisut, 1,9 %-lt mais 2,1 %-le 2018. aasta juunis. See jäi 2018. aasta oktoobrini stabiilselt 2,1 % juurde ja langes 2019. aasta esimeses pooles kindlalt 1,4 %-le. Pärast ajutist langust 1 %-le 2019. aasta augustis hakkas see taas tõusma ja küündis 2020. aasta jaanuaris 1,6 %-ni. Hiljuti määr langes ja oli 2020. aasta märtsis 1,3 %. Intressimäärade vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega kõikus 2020. aasta alguses 190 baaspunkti ümber.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. 2018. ja 2019. aastal registreeriti Tšehhis maksebilansi ülejääk – vastavalt 0,6 % ja 0,5 %. Tšehhi majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate alusel on Tšehhi umbes euroala liikmesriikide keskmise tasemel. Tšehhi finantssektor on ELi finantssektoriga tugevalt lõimunud, peamiselt seepärast, et suur osa finantsvahendajatest on välisomanduses.

3. HORVAATIA

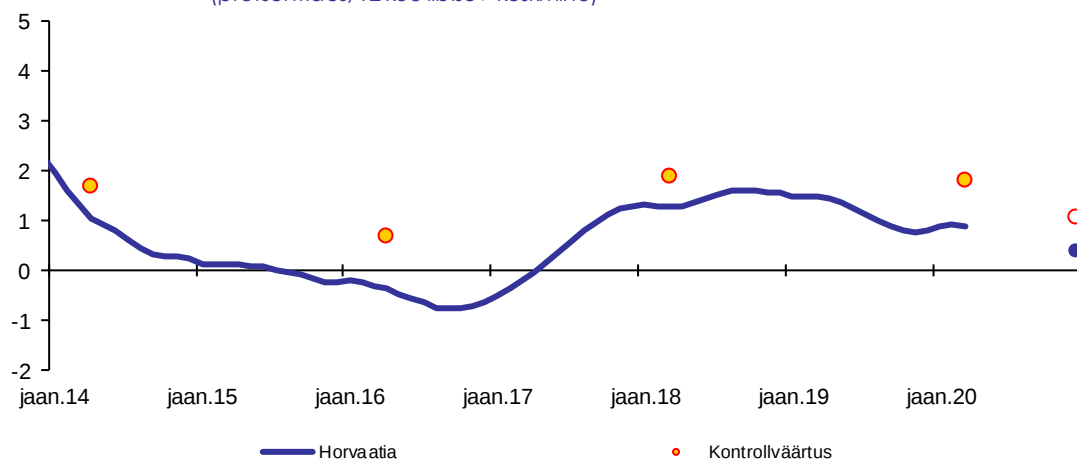
Õigusaktide kooskõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Horvaatia ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Horvaatia õigusaktid on täielikult kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega.

Horvaatia täidab hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Horvaatias 0,9 %, mis on madalam kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see jääma kontrollväärtusest madalamaks ka järgmistel kuudel.

Pärast energia-, teenuste ja töötlemata toiduainete hindade tõusust tingitud kõrgpunkti saavutamist 2,2 % juures 2018. aasta juulis hakkas aastane inflatsioonimäär langema, kukkudes 2019. aasta juunis 0,5 %-le. Valitud töötlemata toiduainete käibemaksu vähendamine aeglustas 2019. aasta esimeses pooles THHI inflatsiooni, samal ajal kui energiahindade inflatsioon hakkas juba 2018. aasta lõpu poole aeglustuma ja püsis terve 2019. aasta jooksul madalal tasemel. Käibemaksu määra muutuse hajutavast mõjust tingituna hakkas aastane inflatsioonimäär 2019. aasta viimases kvartalis järk-järgult kasvama. Pärast 1,8 % kõrgpunkti saavutamist 2020. aasta jaanuaris alanes see märkimisväärselt järgmisel kahel kuul toimunud energiahindade järsu languse tõttu, kukkudes 2020. aasta märtsis 0,5 %-le.

Joonis 4a. Horvaatia – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast
(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

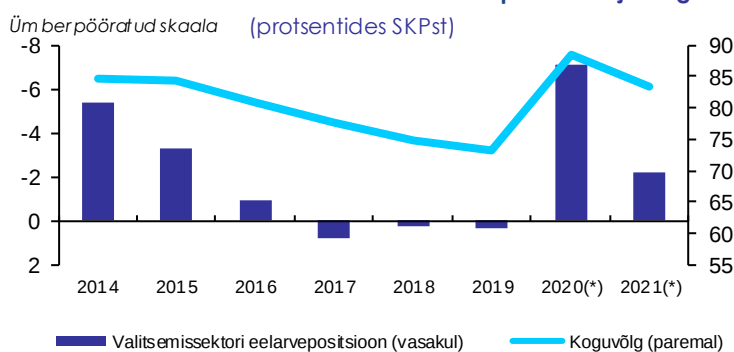
Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.
Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt väheneb THHI inflatsioon 2020. aasta esimese kvartali nõrgema üldise nõudluse ja naftahindade languse tõttu 2020. aastal 0,4 %-ni ning suureneb seejärel 2021. aastal 0,9 %-ni. Horvaatia hinnatase (2018. aastal umbes 66 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda täiendav hinnataseme lähenemine.

Horvaatia täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Horvaatia suhtes ei ole tehtud nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Valitsemissektori eelarvepositsioon oli 2018. aastal kergelt positiivne: +0,2 % SKPst. 2019. aastal paranes see veelgi, küündides +0,4 %-ni SKPst, vaatamata raskustes

laevatehastega seotud märkimisväärsete tingimuslike kohustuste materialiseerumisele. Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt väheneb valitsemissektori eelarvepositsioon märkimisväärselt halvenenud makromajandusliku väljavaate ning tööhõive ja COVID-19 pandeemia pärast oluliselt vähenenud tuluga äriühingute toetamiseks mõeldud ulatusliku eelarvepaketi tõttu 2020. aastal -7,1 %-le. 2021. aastal peaks valitsemissektori eelarvepositsioon paranema ja olema -2,2 % SKPst, eeldusel, et poliitika ei muutu. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud. Praeguse olukorra valguses leiab komisjon, et selles etapis ei tohiks otsustada, kas kohaldada Horvaatia suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust. Prognoosi kohaselt suureneb valitsemissektori koguvõlg 2020. aastal peaaegu 89 %-ni SKPst ning hakkab seejärel taas vähenema, kukkudes 2021 aastal alla 84 %. Horvaatia eelarveraamistik on endiselt suhteliselt nõrk ja nõuab täiendavaid seadusandlikke samme ja rakendamisalaseid jõupingutusi.

Joonis 4b. Horvaatia – valitsemissektori eelarvepositsioon ja võlg

(*) Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Horvaatia ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Horvaatia kuna ei osale vahetuskursimehhanismis. 2019. aasta juulis teatas Horvaatia kavatsusest kehtestada vahetuskursimehhanismiga edukaks liitumiseks vajalikud elemendid. Et tagada sujuv üleminek ja osalemine vahetuskursimehhanismis, võttis Horvaatia kohustuse võtta enne vahetuskursimehhanismiga liitumist mitmeid meetmeid (st eelnevaid kohustusi) järgmises kuues poliitikavaldkonnas: pangandusjärelevalve, makrotasandi usaldatavusraamistik, rahapesuvastane võitlus, statistika, avaliku sektori juhtimine ja ärikeskkond. Horvaatia töötab praegu nende eelnevate kohustuste täitmise nimel, tehes tihedat koostööd komisjoni ja EKPga, kes jälgivad tema edusamme. Horvaatia keskpank kasutab ranget ujuvkursi süsteemi, kasutades vahetuskurssi peamise nominaalse ankruna peaeesmärgi – hinnastabiilsuse – saavutamiseks. 2018. aasta algusest 2020. aasta alguseni oli kuna kurss euro suhtes enamasti stabiilne, kõikides pisut taseme 7,44 HRK/EUR ligikal ning näidates suvekuudel hooajalist ajutist ja piiratud tugevnemist tänu turismisektoriga seotud välisvaluuta sissevoolule. 2020. aasta märtsis tabas kunat COVID-19 pandeemia tingimustes väike odavnemine, kui selle kurss nõrgenes tasemeni ligikaudu 7,60 HRK/EUR, mis oli umbes 2 % madalam kui kaks aastat varem.

Horvaatia täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. Keskmine pikaajaline intressimäär oli Horvaatias 2020. aasta märtsis 0,9 %, mis on

tunduvalt madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Horvaatia pikaajaline intressimäär langes 2018. aastal järk-järgult. 2019. aasta esimeses pooles langes see järsemini, kukkudes 2019. aasta septembris isegi pisut alla 0,50 %, kui Horvaatia riigivõlg tõsteti positiivse väljavaatega investeerimisjärgu tasemele. Järgmistel kuudel kõikus see tasemel, mis oli veidi üle 0,50 %, ja tõusis seejärel 2020. aasta märtsis COVID-19 pandeemia tingimustes järsult 1 % ligidale, sealjuures suurenes vahe Saksamaa pikaajaliste võrdlusvõlakirjadega 150 baaspunktini.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Horvaatia väliskaubanduse ülejääk suurenes 3,3 %-lt SKPst 2018. aastal 4,5 %-le 2019. aastal tänu kapitali ja jooksevülekannete konto saldo suurenemisele. Horvaatia majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate alusel on Horvaatia tulemused kehvemad kui paljude euroala liikmesriikide omad. Probleemid on seotud ka institutsioonilise raamistikuga, sh reguleerimise kvaliteediga. Ärikeskkonna parandamiseks on võetud aga uusi meetmeid, ennekõike selleks, et vähendada halduskoormust ja regulatiivseid piiranguid. Finantssektor on ELi finantsüsteemiga tugevalt lõimunud, peamiselt seepärast, et suur osa finantsvahendajatest on välisomanduses. Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames tuvastati, et Horvaatia vajab põhjalikku analüüsi. Kuigi viimase käigus jõuti järeldusele, et Horvaatias esineb jätkuvalt makromajanduslik tasakaalustamatus, on võlataseme tasakaalustamatus viimaste aastate jooksul tänu taastunud kasvule ja ettevaatlikule eelarvepoliitikale vähenenud. Säilinud haavatavus on seotud eelkõige avaliku sektori, erasektori ja välisvõla kõrge tasemega aeglase potentsiaalse majanduskasvu tingimustes.

4. UNGARI

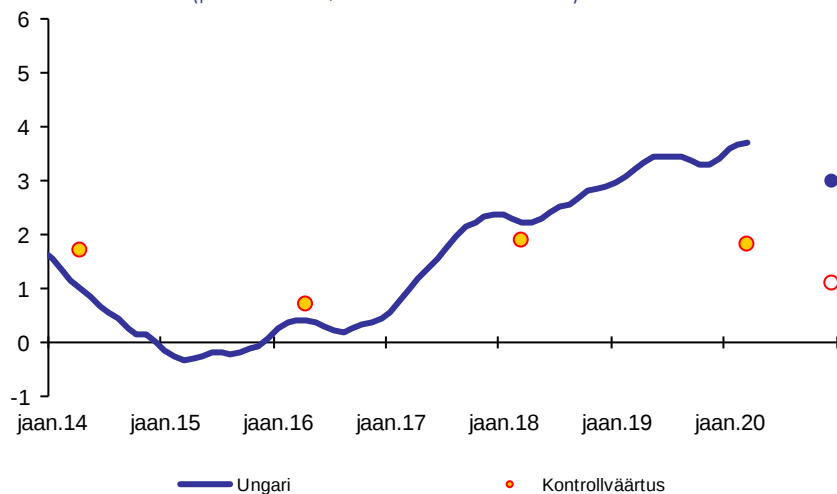
Õigusaktide koostõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Ungari ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Ungari õigusaktid, eelkõige Ungari keskpanga (Magyar Nemzeti Bank) seadus, **ei ole täielikult koostõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad on eelkõige seotud Ungari keskpanga sõltumatusega, rahastamiskeeluga ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal seoses ELi toimimise lepingu artikli 127 lõike 2 ja EKPSi/EKP põhikirja artikli 3 kohaste EKPSi ülesannetega. Lisaks on Ungari keskpanga seaduses muid puudusi seoses Ungari keskpanga liitumisega EKPSiga.

Ungari ei täida hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Ungaris 3,7 %, mis on oluliselt kõrgem kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see kontrollväärtusest tunduvalt kõrgemaks jääma ka järgmistel kuudel.

Joonis 5a. Ungari–inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast

(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.
Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Ungari aastane THHI inflatsioon oli viimasel kahel aastal laiapõhjalistest hinnatõusudest tingituna tõusuteel, kajastades nõudluse tugevat kasvu ja suurenevaid tööjõu ühikukuluseid. Töötlemata toiduainete ja energiahinnad suurendasid üldnäitaja volatiilsust. Inflatsioon tõusis 2018. aasta oktoobris 3,9 %-le ja langes seejärel 2018. aasta lõpuks 2,8 %-le. 2019. aasta maiks tõusis see 4 %-le, alanes septembriks 2,9 %-le ja tõusis detsembriks taas 4,1 %-le. Keskmine aastane THHI inflatsioonimäär oli 2018. aastal seega 2,9 % ja 2019. aastal 3,4 %. Töötlemata toiduainete ja energiahindade kiire tõusu tõttu kerkis see 2020. aasta jaanuarini veelgi kõrgemale ning oli 2020. aasta märtsis 3,9 %.

Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks inflatsioon 2020. aastal vähenema ligikaudu 3,0 %-ni ja 2021. aastal 2,7 %-ni, kuna eeldatakse, et naftahindade langemine ja COVID-19-st tingitud majanduslangus vähendavad alusinflatsiooni. Ungari suhteliselt madal hinnatase (2018. aastal ligikaudu 61 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda hinnataseme lähenemine.

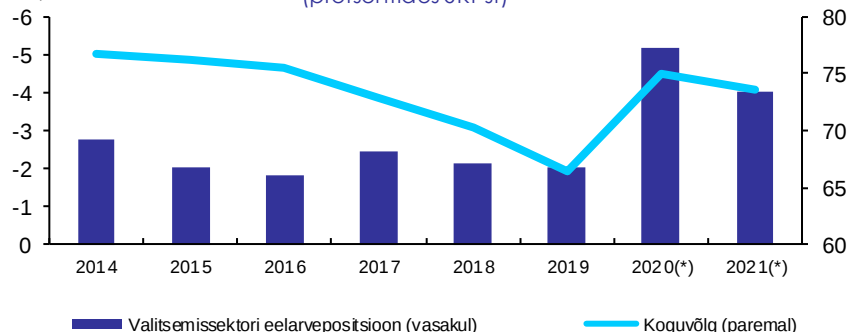
Ungari täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Ungari kohta ei ole tehtud nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Ungari suhtes on alates 2018. aasta juunist kohaldatud järjekuseid märkimisväärse kõrvalekalde menetlusi. Valitsemissektori eelarvepuudujääk kahanes 2018. aastal 2,1 %-ni SKPst võrreldes 2017. aasta 2,5 %-ga SKPst ja vähenes 2019. aastal veelgi, 2,0 %-ni. Vastavalt komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosile, mis põhineb eeldusel, et poliitika ei muutu, peaks see COVID-19 kriisist tingituna suurenema 2020. aastal 5,2 %-ni SKPst ja seejärel vähenema 2021. aastal 4,0 %-ni SKPst. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud. Praeguse olukorra valguses leiab komisjon, et selles etapis ei tohiks otsustada, kas kohaldada Ungari suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust. Valitsemissektori koguvõla suhe SKPsse vähenes 2019. aastal 66,3 %-le ning peaks suurenema 2020. aastal 75,0 %-le ja olema 2021. aastal 73,5 %. Ungari

eelarveraamistik on hästi välja arendatud tänu rangetele normidele ja võlakontrolli menetlustele kõigis valitsemissektori kihtides; eelarvenõukogu roll eelarvepoliitika kontrollimisel ja kujundamisel on aga nõrk.

Joonis 5b. Ungari – valitsemissektorieelarvepositsioon ja võlg

Ümberpööratud skaala

(protsentides SKPst)

(*) Komisjoni talitluste 2020. aasta kevadprognoos.

Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Ungari ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Ungari forint ei osale vahetuskursimehhanismis. Ungari kasutab ujukursi süsteemi, mis võimaldab keskpangal valuutaturul sekkuda. Ungari forinti kurss oli 2018. aasta mais umbes 317 HUF/EUR, pärast mida langes see 2018. aasta septembriks tasemele 325 HUF/EUR. Seejärel see tugevnes, küündides 2019. aasta märtsis tasemeni 316 HUF/EUR. Pärast seda odavnes forint euro suhtes, kuna Ungari keskpank teatas kavatsusest säilitada leebemaid rahapoliitilisi tingimusi kauem kui teised piirkondlikud keskpangad ja inflatsioon tõusis sihttasemest kõrgemale. 2020. aasta märtsis nõrgenes forint COVID-19 puhangu tõttu veelgi. Lühiajaliste intressimäärade vahed euroala omadega kasvasid umbes 40 baaspunktilt 2018. aasta mais umbes 100 baaspunkti 2020. aasta märtsis. 2020. aasta märtsis oli forint euro suhtes ligikaudu 10 % nõrgem kui kaks aastat varem.

Ungari täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud aasta jooksul oli keskmine pikaajaline intressimäär 2,3 %, mis on madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Kuine keskmine pikaajaline intressimäär suurenes umbes 2,9 %-lt 2018. aasta mais umbes 3,7 %-ni 2018. aasta oktoobris, kuna forinti suurem valuutarisk arvestati hinna sisse. Seejärel hakkas see taas vähenema ja langes 2019. aasta detsembris 1,9 %-le, kajastades uuenenud rahvusvahelist püüdlust tootluse poole, kuna suured keskpangad hakkasid rahapoliitikat veelgi lõdvendama. Pikaajaline intressimäär tõusis 2020. aasta märtsis COVID-19 kriisi tingimustes 2,4 %-le ning pikaajaliste intressimäärade vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega küündis umbes 300 baaspunkti.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Maksebilanss halvenes viimase kahe aasta jooksul ennekõike kaupade impordi tugeva kasvu tõttu, kuid jäi väikesesse ülejääki. Ungari majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate alusel on Ungari tulemused kehvemad kui paljude euroala liikmesriikide omad. Ungari finantssektor on ELi finantsüsteemiga tugevalt lõimunud.

5. POOLA

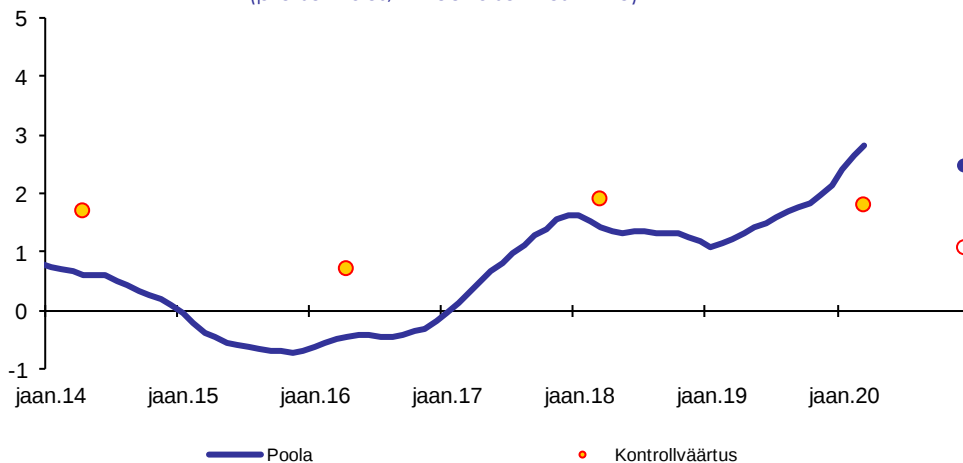
Õigusaktide kooskõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Poola ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Poola õigusaktid, eelkõige Poola keskpanga (Narodowy Bank Polski) seadus ja Poola Vabariigi põhiseadus, **ei ole täielikult kooskõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad on seotud keskpanga sõltumatusega, rahastamiskeeluga ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal. Lisaks on Poola keskpanga seaduses mõned puudused seoses keskpanga sõltumatusega ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal.

Poola ei täida hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Poolas 2,8 %, mis on oluliselt kõrgem kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see kontrollväärtusest tunduvalt kõrgemaks jääma ka järgmistel kuudel.

Joonis 6a. Poola – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast

(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.

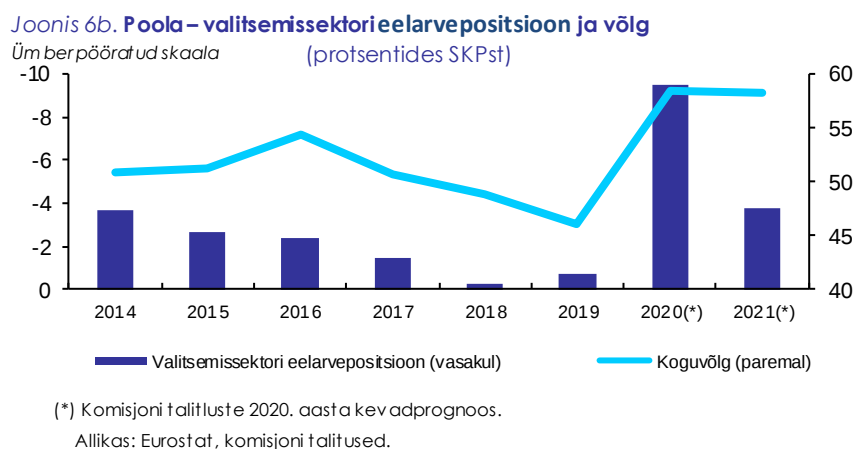
Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Aastane THHI inflatsioon kiirenes 2018. aasta septembriks 1,5 %-ni ja aeglustus seejärel 2019. aasta jaanuariks taas 0,6 %-ni. Peamiselt suurenenud teenuste hindade inflatsiooni ja osaliselt suurenenud tööjõu ühikukulu tõttu kiirenes see 2019. aasta aprilliks 2,1 %-ni ja seejärel novembriks 2,4 %-ni. 2019. aasta lõpus ja 2020. aasta alguses kiirenes aastainflatsioon järsult, küündides 2020. aasta jaanuaris 3,8 %-ni. Seda üldist volatiilsust selgitavad energia- ja töötlemata toiduainete hindade suured kõikumised. 2020. aasta märtsis oli aastane THHI inflatsioon 3,9 %.

Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt suureneb inflatsioon 2,1 %-lt 2019. aastal 2,5 %-ni 2020. aastal ja 2,8 %-ni 2021. aastal peamiselt toiduainete hindade kasvu tõttu 2020. aastal ja majanduse taastumise tõttu 2021. aastal. Poola suhteliselt madal hinnatase (2018. aastal ligikaudu 56 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda hinnataseme oluline lähenemine.

Poola täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Poola suhtes ei ole tehtud nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta.

Valitsemissektori eelarvepuudujääk vähenes 1,5 %-lt SKPst 2017. aastal 0,2 %-le SKPst 2018. aastal. Eelarvepuudujäägi suhe SKPsse vähenes 2019. aastal 0,7 %-le ning komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt küündib see peamiselt COVID-19 pandeemia poolt majandustegevusele avaldatavast mõjust ja majanduse toetamise meetmetest tingituna 2020. aastal 9,5 %-ni ja, eeldusel, et poliitika ei muutu, 2021. aastal 3,8 %-ni. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud. Praeguse olukorra valguses leiab komisjon, et selles etapis ei tohiks otsustada, kas kohaldada Poola suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust. Valitsemissektori võla suhe SKPsse peaks kasvama oluliselt, 46 %-lt 2019. aastal rohkem kui 58 %-le 2021. aastal. Poola riiklik eelarveraamistik on üldiselt tugev, nõrkadeks külgedeks on peamiselt eelarve planeerimine ja menetlused ning sõltumatu seire.

Poola ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Poola zlott ei osale vahetuskursimehhanismis. Poola kasutab ujuvkursi süsteemi, mis võimaldab keskpangal valuutaturul sekkuda. Zloti kurss euro suhtes püsis viimasel kahel aastal üpris kitsas vahemikus umbes 4,3 PLN/EUR juures. 2018. aasta juulis ja 2019. aasta augustis-septembris tabas zloti majanduse aeglustumise märkide tõttu lühiajaline suhteline nõrkusperiood (kurss oli 4,35 PLN/EUR). Sellele järgnes tugevnemisperiood, mil keskmine vahetuskurss küündis pärast mõne suurema arenenud majandusega riigi rahapoliitika lõdvendamist 2020. aasta jaanuaris tasemeni 4,25 PLN/EUR. COVID-19 kriisi tulemusena odavnes zlott 2020. aasta märtsis keskmiselt tasemeni 4,4 PLN/EUR. Lühiajaliste intressimäärade vahed euroala omadega kasvasid umbes 200 baaspunktilt umbes 210 baaspunkti 2019. aasta juulis, kuid vähenesid keskmiselt umbes 190 baaspunkti 2020. aasta märtsis. 2020. aasta märtsis oli zlott euro suhtes ligikaudu 5 % nõrgem kui kaks aastat varem.

Poola täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud aasta jooksul oli keskmine pikaajaline intressimäär 2,2 %, mis on madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Kuu keskmine pikaajaline intressimäär oli vahemikus mai–november 2018 umbes 3,2 % ning alanes 2019. aasta alguseks 2,7 %-le. 2019. aasta suvel langes see umbes 2 %-ni ja küündis 2020. aasta märtsis umbes 1,8 %-ni. Pikaajaliste intressimäärade vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega oli 2020. aasta märtsis ligikaudu 230 baaspunkti.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Poola maksebilanss püsis viimasel kahel aastal tänu teenuste bilansi paranemisele ülejäägis. Poola majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate alusel on Poola umbes euroala liikmesriikide keskmise tasemel. Poola finantssektor on ELi finantssektoriga tugevalt lõimunud.

6. RUMEENIA

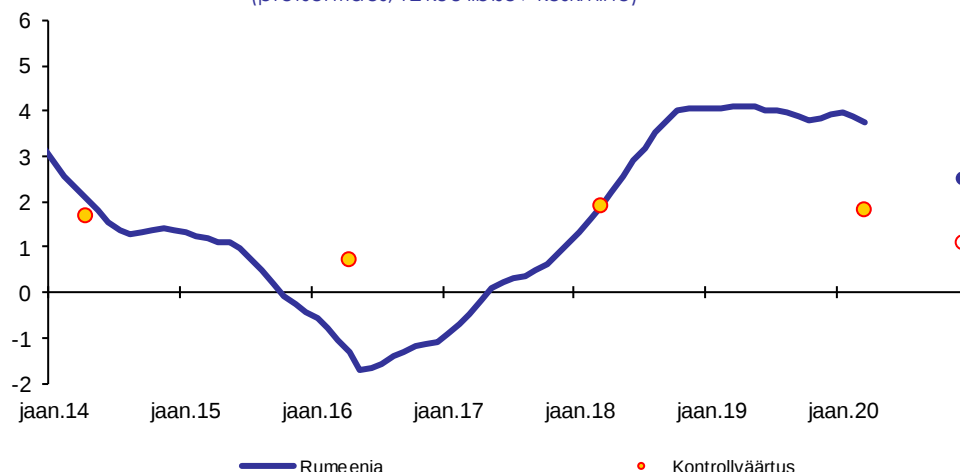
Õigusaktide koostöö ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Rumeenia ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Rumeenia õigusaktid, eelkõige Rumeenia keskpanga põhikirja käsitlev seadus nr 312, **ei ole täielikult kooskõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad on seotud keskpanga sõltumatusega, rahastamiskeeluga ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal. Lisaks sisaldab Rumeenia keskpanga põhikirja käsitlev seadus puudusi seoses keskpanga sõltumatusega ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal selles osas, mis puudutab Rumeenia keskpanga eesmärgi ja EKPSi ülesandeid, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 127 lõikes 2 ja EKPSi/EKP põhikirja artiklis 3.

Rumeenia ei täida hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Rumeenias 3,7 %, mis on oluliselt kõrgem kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see kontrollväärtusest tunduvalt kõrgemaks jääma ka järgmistel kuudel.

Joonis 7a. Rumeenia – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast

(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.

Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Aastane THHI inflatsioon suurenes Rumeenias 2018. aastal 4,1 %-ni ning püsis 2019. aastal tugeva tarbijanõudluse toel suhteliselt suur, keskmiselt 3,9 %. Pärast seda, kui varasemate käibemaksukärbete mõju oli nõrgenenud, üleilmsed naftahinnad kasvama hakanud ja 2017. aasta jaanuari aktsiisikärbe tühistatud, saavutas inflatsioon 2018. aasta septembris kõrgpunkti 4,7 %. 2018. aasta lõpuks vähenes see 3,0 %-ni,

muu hulgas 2018. aasta neljandas kvartalis toimunud toornafta rahvusvahelise hinna järsu languse tõttu. Pärast suurenemist 4,4 %-ni 2019. aasta aprillis, vähenes see 2019. aasta oktoobriks 3,2 %-ni, kuid suurenes 2019. aasta detsembris taas 4 %-ni. 2020. aasta esimesel kolmel kuul inflatsioon vähenes, küündides 2020. aasta märtsis 2,7 %-ni.

Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks aastane keskmine inflatsioonimäär vähenema 2020. aastal 2,5 %-ni ja 2021. aastal 3,1 %-ni. Rumeenia suhteliselt madal hinnatase (2018. aastal ligikaudu 50 % euroala keskmisest) osutab sellele, et pikema aja jooksul võib toimuda hinnataseme oluline lähenemine.

Rumeenia ei täida riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. 2019. aastal toimunud aluslepingus sätestatud eelarvepuudujäägi kontrollväärtuse ületamise tulemusena algatas nõukogu 4. aprillil 2020 Rumeenia suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse, seades ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise lõpptähtajaks 2022. aasta. Rumeenia suhtes oli alates 2017. aasta juunist kohaldatud järjekuseid märkimisväärse kõrvalekalde menetlusi, kuid ta ei võtnud tulemuslikke meetmeid. Seega suurenes valitsemissektori eelarvepuudujääk jooksvate kulude suurenemise ja kapitalikulude eelnevate aastate rekordmadalalt tasemelt taastumise tõttu 2,9 %-lt 2018. aastal 4,3 %-ni 2019. aastal. Vastavalt komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosile peaks valitsemissektori eelarveülejätk suurenema 2020. aastal ligikaudu 9,2 %-ni SKPst ja 2021. aastal ligikaudu 11,4 %-ni SKPst eeldusel, et poliitika ei muutu. COVID-19 kriisi mõju tugevdab peamiselt seadusjärgse pensioni tõusu põhjustatud ekspansiivset suundumust. Valitsemissektori võla suhe SKPsse peaks suurenema 35,2 %-lt 2019. aastal umbes 46,2 %-ni 2020. aastal ja 54,7 %-ni 2021. aastal. Asjakohase õigusraamistiku olemasolule vaatamata on Rumeenia eelarveraamistiku rakendamise seotud saavutuste loend üldiselt kasin ja ei ole pärast eelmist aruannet paranenud. Põhjus on selles, et ametiasutused jätkasid riiklikest eelarvereeglitest kõrvale kaldumist, muutes need ebatõhusaks.

Joonis 7. Rumeenia – valitsemissektori eelarvepositsioon ja võlg

Ümberpööratud skaala

(protsentides SKPst)

(*) Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Rumeenia ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Rumeenia leu ei osale vahetuskursimehhanismis. Rumeenia kasutab ujuvkursi süsteemi, mis võimaldab keskpangal valuutaturgudel sekkuda. 2018. aastal oli leu kurss keskmiselt tasemel 4,65 RON/EUR. Pärast seda, kui leu oli vahemikus jaanuar-mai 2019 euro suhtes ligikaudu 1 % nõrgenenud, hakkas see 2019. aasta suve jooksul lühiajaliselt mõõdukalt tugevnema, kuid pärast 2019. aasta oktoobrit jätkus mõõdukas langustrend. Keset COVID-19 puhangut vähenes leu kurss 2020. aasta veebruaris

keskpaiga ja märtsi lõpu vahel umbes 1,1 %. Kolmekuune intressimäärade vahe euroga oli 2020. aasta märtsis ligikaudu 325 baaspunkti (2018. aasta juulis saavutatud tipptase oli 370 baaspunkti). 2020. aasta märtsis oli leu euro suhtes ligikaudu 3 % nõrgem kui kaks aastat varem.

Rumeenia ei täida pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud aasta jooksul oli keskmine pikaajaline intressimäär Rumeenias 4,4 %, mis ületab kontrollväärtust 2,9 %. Pikaajalised intressimäärad tõusid järk-järgult ligikaudu 4,5 %-lt 2018. aasta aprillis 5,1 %-le. Pärast 2018. aasta augustist 2019. aasta maini stabiilselt keskmiselt ligikaudu 4,8 % juures püsivalt hakkasid pikaajalised intressimäärad vähenema ja olid 2019. aasta novembris 4,3 %. See vähenemine kajastas suurte keskpankade rahapoliitika lõdvendamise meetmeid, mis vähendasid pikaajalist tootlust. COVID-19 kriisi süvenedes suurenesid pikaajalised intressimäärad 2020. aasta märtsis 4,6 %-ni ning pikaajaliste intressimäärade vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega küündis sel kuul 510 baaspunkti.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Rumeenia maksebilans muutus 2017. aastal esimest korda viie aasta jooksul negatiivseks ja halvenes veelgi, olles 2018. aastal -3,2 % SKPst ja 2019. aastal -3,3 % SKPst, mis oli selles aruandes analüüsitud riikide tulemustest halvim. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate põhjal on Rumeenia tulemused kehvemad kui paljudel euroala liikmesriikidel. Üks peamisi tegureid, mis on viimaste aastate jooksul ärikeskkonda negatiivselt mõjutanud, on püsiv regulatiivne prognoosimatus. Rumeenia finantssektor on ELi finantssektoriga tugevalt lõimunud, peamiselt tänu suurele välisomandusele pangandussektoris. Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames tuvastati, et Rumeenia vajab põhjalikku analüüsi. Viimase käigus jõuti järeldusele, et Rumeenias esineb jätkuvalt makromajanduslikku tasakaalustamatust. Nimelt jätkas jooksevkonto 2019. aastal laienemist, samas kui ekspansiooni eelarvepoliitika ja prognoosimatu ärikeskkonna kontekstis kuhjusid kulupõhise konkurentsivõimega seotud riskid.

7. ROOTSI

Õigusaktide kooskõla ja lähenemiskriteeriumide täitmise kohta antud hinnangu põhjal ning asjakohaseid lisategureid arvesse võttes leiab komisjon, et Rootsi ei täida euro kasutuselevõtu tingimusi.

Rootsi õigusaktid, eelkõige Rootsi keskpanga (Sveriges Riksbank) seadus, valitsemisseadus ja vahetuskursipoliitika seadus, **ei ole täielikult kooskõlas** ELi toimimise lepingu artikli 131 kohase nõude täitmise kohustusega. Ebakõlad ja puudused on seotud keskpanga sõltumatusega, rahastamiskeeluga ja keskpanga liitumisega EKPSiga euro kasutuselevõtu ajal.

Rootsi täidab hindade stabiilsuse kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud 12 kuu jooksul oli keskmine inflatsioonimäär Rootsis 1,6 %, mis on madalam kui kontrollväärtus 1,8 %. Prognooside kohaselt peaks see jääma kontrollväärtusest madalamaks ka järgmistel kuudel.

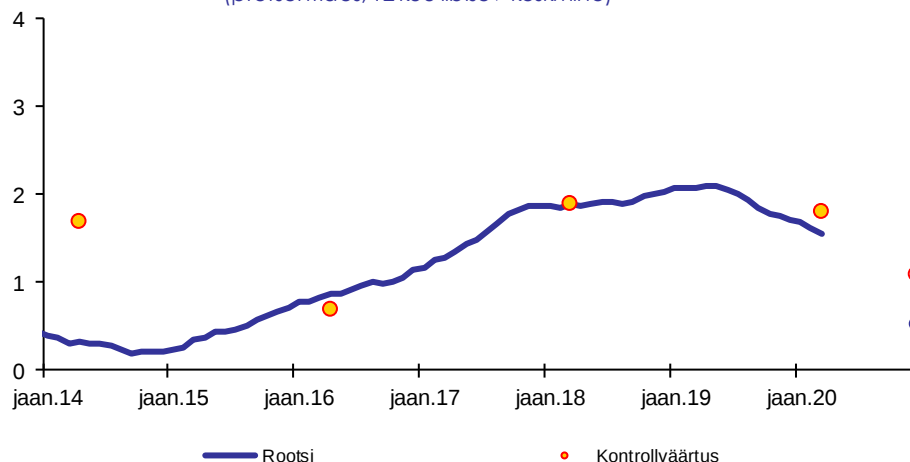
Rootsi keskmine inflatsioonimäär küündis 2019. aastal 1,7 %-ni, mis on madalam kui 2,0 % 2018. aastal. Pärast lühiajalist püsivust 2,1 % juures 2019. aasta aprillis ja mais vähenes inflatsioon septembris 1,3 %-ni ning hakkas pärast lühiajalist suurenemist 1,8 %-ni novembris taas majanduskasvu pidurdumisest ja

energiahindade järsust langusest tingituna aeglustuma. 2020. aasta märtsis oli aastane THHI inflatsioon 0,8 %.

Naftahinnad peaksid 2020. aastal avaldama THHI inflatsioonile alandavat survet ning prognoosi kohaselt jääb palgakasv mõõdukaks, millest peaks krooni prognoositud odavnemise mõju kompenseerimiseks piisama. Seega peaks aastane keskmine inflatsioonimäär olema komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt 2020. aastal 0,4 % ja 2021. aastal 1,1 %. Rootsi hinnatase on suhteliselt kõrge (2018. aastal umbes 116 % euroala keskmisest).

Joonis 8a. Rootsi – inflatsioonikriteeriumalates 2014. aastast

(protsentides, 12 kuu libisev keskmine)

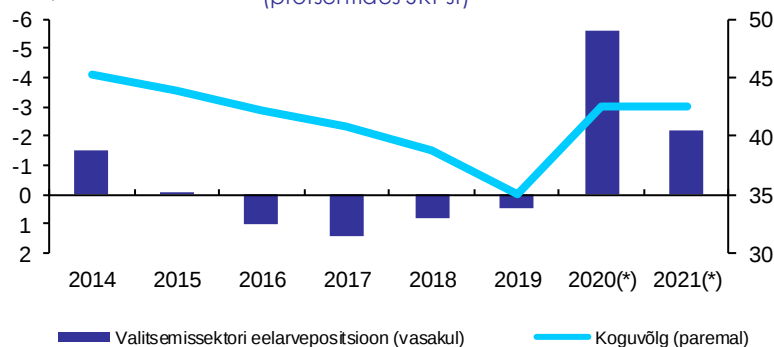
Märkus: 2020. aasta detsembri punktid tähistavad prognoositud kontrollväärtust ja riigi 12 kuu keskmist inflatsiooni.
Allikad: Eurostat, komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoos.

Rootsi täidab riigi rahanduse seisundiga seotud kriteeriumi. Rootsi suhtes ei kohaldata praegu nõukogu otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Valitsemissektori eelarvepuudujääk vähenes 0,8 %-lt SKPst 2018. aastal 0,5 %-le SKPst 2019. aastal, kajastades SKP reaalkasvu aeglustumise taustal ennekõike nõrgemat maksutulu laekumist. Komisjoni talituste 2020. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks valitsemissektori eelarvepositsioon COVID-19 kriisist tingituna küündima 2020. aastal −5,6 %-ni ja 2021. aastal −2,2 %-ni SKPst. 20. mail 2020 võttis komisjon aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse (3 % SKPst) kavandatud ületamise tõttu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel vastu aruande. Aruandes jõuti järeldusele, et stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud. Praeguse olukorra valguses leiab komisjon, et selles etapis ei tohiks otsustada, kas kohaldada Rootsi suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust. Valitsemissektori koguvõla suhe SKPsse vähenes 2019. aastal 35,1 %-le, peaks 2020. aastal suurenema 42,6 %-le ning jääma 2021. aastal üldjoontes stabiilselt 42,5 %-le. Rootsil on tugev eelarveraamistik, mida reformiti 2019. aastal, säilitades eelmise süsteemi põhisambad ja tugevdades seda uute elementide abil (näiteks võla ülemäär 35 % SKPst).

Joonis 8b. Rootsi – valitsemissektori eelarvepositsioon ja võlg

Ümberpööratud skaala

(protsentides SKPst)

(*) Komisjoni talitluste 2020. aasta kevadprognoos.

Allikas: Eurostat, komisjoni talitused.

Rootsi ei täida vahetuskursi kriteeriumi. Rootsi kroon ei osale vahetuskursimehhanismis. Rootsi kasutab ujuvkursi süsteemi, mis võimaldab keskpangal valuutaturul sekkuda. Kroon jätkas aastatel 2018–2019 pikaajalist odavnemist euro suhtes. Odavnemine toimus vaatamata rahapoliitika mõningasele karmistumisele (võrreldes euroalaga) ning kolme aasta STIBORi ja EURIBORi vahe laienemisele 2019. aastal, sealjuures oli viimane 2018. aastal keskmiselt -7 ja 2019. aastal 33 baaspunkti. 2020. aasta märtsis oli vahe ligikaudu 65 baaspunkti. Odavnemine ei olnud aruandega hõlmatud perioodil ühtlane: euro saavutas 2019. aasta oktoobris haripunkti 10,80 SEK/EUR juures ning odavnes seejärel 2019. aasta detsembrist 2020. aasta veebruarini vahemikuni 10,5–10,6. COVID-19 kriis tõi kaasa krooni ajutise tugeva odavnemise. 2020. aasta märtsile eelnenud kahe aasta jooksul oli krooni ja euro suhe keskmiselt ligikaudu 10,5 SEK/EUR ning kroon nõrgenes euro suhtes umbes 7 %.

Rootsi täidab pikaajaliste intressimäärade lähenemise kriteeriumi. 2020. aasta märtsile eelnenud aasta jooksul oli keskmine pikaajaline intressimäär Rootsis $-0,1$ %, mis on oluliselt madalam kui kontrollväärtus 2,9 %. Rootsi pikaajalised kuupõhised intressimäärad olid 2019. aasta augustis rekordmadalal tasemel: $-0,36$. Pärast eelmise aasta novembri miinusest väljumist muutus intressimäär 2020. aasta veebruaris taas negatiivseks, olles 2020. aasta märtsis COVID-19 kriisi ajal $-0,17$ %. Vahe Saksamaa võrdlusvõlakirjadega püsis väike, olgugi et see suurenes pisut 2019 aastal pärast vähenemist 2018. aastal. 2020. aasta märtsis oli see 37 baaspunkti.

Uuriti ka **lisategureid**, sh maksebilansi muutust ning turgude lõimumist. Rootsi maksebilanss on püsinud ülejäägis – 2018. aastal 1,7 % SKPst ja 2019. aastal 3,9 % SKPst. Rootsi majandus on euroalaga tugevalt lõimunud kaubandussuhete ja investeringute kaudu. Ärikeskkonda kajastavate valitud näitajate põhjal on Rootsi tulemused paremad kui enamikul euroala liikmesriikidel. Rootsi finantssektor on ELi finantssektoriga tugevalt lõimunud. Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames tuvastati, et Rootsi vajab täiendavat põhjalikku analüüsi. Viimase käigus jõuti järeldusele, et Rootsis esineb jätkuvalt makromajanduslikku tasakaalustamatust, kuna liiga kõrged eluasemehinnad koos kodumajapidamiste võla jätkuva suurenemisega kujutavad endast korrapärase korrektsiooni riski.